

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Конвенції Міжнародної організації праці про мінімальні норми соціального забезпечення N 102

Верховна Рада України постановляє:

Конвенцію Міжнародної організації праці про мінімальні норми соціального забезпечення N 102, ухвалену на 35-й сесії Генеральної конференції Міжнародної організації праці 28 червня 1952 року в м. Женеві, яка набирає чинності для України через дванадцять місяців з дати реєстрації документа України про ратифікацію у Генерального директора Міжнародного бюро праці, **ратифікувати** (додається) з такою заявою:

"Відповідно до пункту "б" статті 2 Конвенції Україна бере на себе зобов'язання за такими розділами Конвенції:

розділ II "Медичне обслуговування";

розділ III "Допомога у зв'язку з хворобою";

розділ IV "Допомога по безробіттю";

розділ V "Допомога по старості";

розділ VI "Допомога у випадку трудового каліцтва або професійного захворювання";

розділ VII "Родинна допомога";

розділ VIII "Допомога у зв'язку з вагітністю і пологами";

розділ IX "Допомога по інвалідності";

розділ X "Допомога у зв'язку з втратою годувальника".

Президент України

П. ПОРОШЕНКО

м. Київ
16 березня 2016 року
N 1024-VIII

КОНВЕНЦІЯ 102

про мінімальні норми соціального забезпечення

Генеральна конференція Міжнародної організації праці,

що скликана в Женеві Адміністративною радою Міжнародного бюро праці і зібралася 4 червня 1952 року на свою 35-у сесію,

постановивши ухвалити ряд пропозицій щодо мінімальних норм соціального забезпечення, що становить п'ятий пункт порядку денного сесії, і

вирішивши надати цим пропозиціям форму міжнародної конвенції,

ухвалює цього двадцять восьмого дня червня місяця тисяча дев'ятсот п'ятдесят другого року нижченаведену конвенцію, яка називатиметься Конвенцією 1952 року про мінімальні норми соціального забезпечення:

Розділ I. Загальні положення

Стаття 1

1. У цій Конвенції:

- a) термін "встановлений" означає визначений законодавством країни або таким, що впливає з нього;
- b) термін "проживання" означає звичайне проживання на території члена Організації, термін "мешканець" означає особу, яка звичайно проживає на території члена Організації;
- c) термін "жінка" означає жінку, яка знаходиться на утриманні свого чоловіка;
- d) термін "удова" означає жінку, яка знаходиться на утриманні свого чоловіка на момент його смерті;
- e) термін "дитина" означає, залежно від того, як це встановлено, дитину, яка або не досягла віку закінчення обов'язкової шкільної освіти, або не досягла віку 15 років;
- f) термін "стаж" означає, залежно від того, як це встановлено, або період, протягом якого сплачувалися внески, або стаж роботи, або тривалість проживання в даній країні, або будь-яке сполучення цих умов.

2. У статтях 10, 34 і 49 термін "допомога" означає допомогу, яка надається або безпосередньо, або посередньо у формі відшкодування збитків заінтересованій особі.

Стаття 2

Кожний член Організації, щодо якого ця Конвенція є чинною:

- i) положень розділу I;
 - ii) положень не менше трьох з таких розділів: II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX і X, включаючи принаймні один з розділів IV, V, VI, IX і X;
 - iii) відповідних положень розділів XI, XII і XIII; та
 - iv) положень розділу XIV;
- а) дотримує:

б) зазначає в своєму документі про ратифікацію ті з розділів від II до X, щодо яких він приймає зобов'язання, які впливають з конвенції.

Стаття 3

Заявою, що додається до документа про ратифікацію, будь-який член Організації, економіка та медичне обслуговування якого ще не досягли достатнього ступеня розвитку, може, на розсуд компетентного органу влади та на визначений ним термін, скористатися можливістю тимчасових виключень, передбачених у наступних статтях: 9 "d"; 12.2; 15 "d"; 18.2; 21 "c"; 27 "d"; 33 "b"; 34.3; 41 "d"; 48 "c"; 55 "d" і 61 "d".

2. Кожний член Організації, який зробив заяву відповідно до пункту 1 цієї статті, зазначає у своїй щорічній доповіді про застосування конвенції, яка подається, згідно зі статтею 22 Статуту Міжнародної організації праці, щодо такого виключення:

- а) або що причини для такого виключення все ще існують;
- б) або що, починаючи з певної дати, він відмовляється від свого права робити вищезазначені виключення.

Стаття 4

1. Кожний член Організації, який ратифікує цю Конвенцію, може згодом сповістити Генерального директора Міжнародного бюро праці щодо прийняття ним зобов'язань, які впливають з одного чи більше розділів від II до X Конвенції, які не були зазначені в його документі про ратифікацію.

2. Зобов'язання, згадані в пункті 1 цієї статті, вважаються невід'ємною частиною документа про ратифікацію і набувають від дня такого сповіщення рівну з ним чинність.

Стаття 5

Коли, для впровадження в життя якого-небудь з розділів від II до X цієї Конвенції, зазначених у його документі про ратифікацію, член Організації зобов'язаний надати забезпечення встановленим категоріям осіб, які становлять не менше визначеного процента від усіх працюючих за наймом або визначеного процента мешканців, то для

взяття зобов'язання щодо впровадження в життя цього розділу він переконується, що відповідний процент досягнутий.

Стаття 6

При проведенні в життя положень розділів II, III, IV, V, VIII (щодо медичної допомоги), IX або X цієї Конвенції будь-який член Організації може брати до уваги захист, що надається шляхом страхування, яке не є обов'язковим згідно із законом щодо осіб, які підлягають забезпеченню, проте:

- a) контролюється державними органами або знаходиться, відповідно до встановлених норм, під спільним керівництвом роботодавців і працівників;
- b) охоплює значне коло осіб, заробіток яких не перевищує заробітку кваліфікованого працівника (чоловіка);
- c) відповідає, у сукупності з іншими видами забезпечення, якщо такі існують, відповідним постановам Конвенції.

Розділ II. Медична допомога

Стаття 7

Кожний член Організації, щодо якого цей розділ конвенції є чинним, коли стан осіб, які підлягають забезпеченню, потребує медичної допомоги профілактичного або лікувального характеру, забезпечує надання їм допомоги згідно із нижченаведеними статтями цього розділу.

Стаття 8

Охоплювані випадки включають будь-який хворобливий стан, незалежно від його причини, а також вагітність, пологи та їхні наслідки.

Стаття 9

Забезпеченню підлягають такі особи:

- a) або встановлені категорії працюючих за наймом, які складають не менше 50 відсотків від загальної кількості працюючих за наймом, а також їхні жінки та діти;
- b) або встановлені категорії самодіяльного населення, які складають не менш 20 відсотків від загального числа мешканців, а також їхні жінки та діти;
- c) або встановлені категорії мешканців, які складають не менше 50 відсотків від загального числа мешканців;
- d) або, у випадках, коли є чинною передбачувана статтею 3 заява, встановлені категорії працюючих за наймом, які складають не менше 50 відсотків від загального числа працюючих за наймом на промислових підприємствах, на яких зайнято не менше 20 осіб, а також їхні жінки та діти.

Стаття 10

1. Допомога включає принаймні:

- i) загальну лікарську допомогу, включаючи візити додому;
- ii) допомогу, яка надається фахівцями стаціонарним або амбулаторним хворим у лікарнях, і допомога, яка може надаватися фахівцями поза лікарнями;
- iii) забезпечення найнеобхіднішими медикаментами, приписаними лікарем або іншим дипломованим спеціалістом;
- iv) госпіталізація в разі необхідності;

а) в разі хворобливого стану:

- i) допомога до, під час і після пологів, яка надається або лікарем, або дипломованою акушеркою;
- ii) госпіталізацію в разі необхідності.

б) в разі вагітності, пологів та їхніх наслідків:

2. Одержувач допомоги або його годувальник можуть залучатися до участі у витратах, пов'язаних з медичною допомогою, яка надається при хворобливому стані; правила, що регулюють цю участь, встановлюються з таким розрахунком, щоб вона не виявилася непосильною.

3. Допомога, яка надається згідно із цією статтею, має на меті збереження, відновлення і покращення здоров'я осіб, які підлягають забезпеченню, а також їхньої працездатності і здатності самостійно задовольняти власні потреби.

4. Установи або урядові відомства, відповідальні за надання допомог, заохочують засобами, які можуть вважатися доцільними, осіб, які підлягають забезпеченню, користуватися послугами служб охорони здоров'я, що надаються державними властями або визнаними ними органами.

Стаття 11

Допомога, зазначена у статті 10, надається в охоплюваних випадках принаймні тим особам, які підлягають забезпеченню, які або годувальники яких набули стаж, визнаний необхідним для відвернення зловживань.

Стаття 12

1. Допомога, зазначена у статті 10, надається протягом усієї тривалості охоплюваного випадку, за винятком випадку хворобливого стану, коли тривалість її надання може обмежуватися 26 тижнями на кожний випадок; однак медична допомога не припиняється, доки виплачується допомога у зв'язку з хворобою, а для встановлених захворювань, які визначаються законодавством країни як ті, що потребують тривалої допомоги, передбачається можливість продовження вищезазначеного терміну.

2. У випадках, коли є чинною заява, передбачена статтею 3, тривалість терміну надання допомоги може обмежуватися 13 тижнями на кожний випадок.

Розділ III. Допомоги у зв'язку з хворобою

Стаття 13

Кожний член Організації, щодо якого цей розділ Конвенції є чинним, забезпечує особам, які підлягають забезпеченню, надання допомоги у зв'язку з хворобою відповідно до нижченаведених статей цього розділу.

Стаття 14

Охоплюваний випадок включає викликану захворюванням непрацездатність, яка спричиняє визначену законодавством тимчасову втрату заробітку.

Стаття 15

Забезпеченню підлягають такі особи:

- a) або встановлені категорії працюючих за наймом, які складають не менше 50 відсотків, від загального числа працюючих за наймом;
- b) або встановлені категорії самодіяльного населення, які складають не менше 20 відсотків від загального числа мешканців;
- c) або всі мешканці, кошти яких за час охоплюваного випадку не перевищують меж, встановлених згідно з положеннями статті 67;
- d) або у випадках, коли є чинною передбачувана статтею 3 заява, встановлені категорії працюючих за наймом, які складають не менше 50 відсотків від загального числа працюючих за наймом на промислових підприємствах, на яких зайнято не менше 20 осіб.

Стаття 16

1. Коли забезпечуванням охоплюються категорії працюючих за наймом або категорії самодіяльного населення, допомога надається у вигляді періодичних виплат, обчислюваних згідно з положеннями статті 65 або статті 66.

2. Коли забезпеченням охоплюються всі мешканці, кошти яких за час охоплюваного випадку не перевищують встановлених меж, допомога надається у вигляді періодичних виплат, обчислюваних згідно з положеннями статті 67.

Стаття 17

Допомога, зазначена у статті 16, забезпечується в охоплюваних випадках принаймні тим особам, які підлягають забезпеченню, які набули стаж, визнаний необхідним для відвернення зловживань.

Стаття 18

1. Допомога, зазначена у статті 16, надається протягом усієї тривалості охоплюваного випадку з тим винятком, що його тривалість може обмежуватися 26 тижнями на кожне захворювання, з можливістю ненадання допомоги за перші три дні тимчасової втрати заробітку.

2. Коли є чинною заява, передбачувана статтею 3, тривалість виплати допомоги може обмежуватися:

а) або терміном, встановлюваним з таким розрахунком, щоб загальна кількість днів у будь-якому році, за які виплачуються допомоги у зв'язку з хворобою, перевищувала принаймні в десять разів середню кількість осіб, охоплених забезпеченням у цьому році;

б) або 13 тижнями щодо кожного захворювання з можливістю ненадання допомоги за перші дні тимчасової втрати заробітку.

Розділ IV. Допомоги по безробіттю

Стаття 19

Кожний член Організації, щодо якого цей розділ Конвенції є чинним, забезпечує особам, які підпадають забезпеченню, допомогу на випадок безробіття відповідно до нижченаведених статей цього розділу.

Стаття 20

Охоплюваний випадок включає визначену законодавством країни тимчасову втрату заробітку, спричинену неможливістю для особи, яка підлягає забезпеченню, здатна і готова працювати, отримати підхоже заняття.

Стаття 21

Забезпеченню підлягають такі особи:

а) або встановлені категорії працюючих за наймом, які складають не менше 50 відсотків від загального числа працюючих за наймом;

б) або всі мешканці, кошти яких за час охоплюваного випадку не перевищують меж, встановлюваних згідно з положеннями статті 67;

с) або у випадках, коли є чинною передбачувана статтею 3 заява, встановлені категорії працюючих за наймом, які складають не менше 50 відсотків від загальної кількості працюючих за наймом на промислових підприємствах, на яких зайнято не менше 20 осіб.

Стаття 22

1. Коли забезпеченням охоплені категорії працюючих за наймом, допомога надається у вигляді періодичних виплат, які обчислюються згідно з положеннями статті 65 або статті 66.

2. Коли забезпеченням охоплюються всі мешканці, кошти яких за час охоплюваного випадку не перевищують встановлених меж, допомога надається у вигляді періодичних виплат, обчислюваних згідно з положеннями статті 67.

Стаття 23

Допомога, зазначена у статті 22, забезпечується в охоплюваних випадках принаймні тим особам, які підлягають забезпеченню і набули стаж, визнаний необхідним для відвернення зловживань.

Стаття 24

1. Допомога, зазначена у статті 22, надається протягом усієї тривалості охоплюваного випадку із застереженням, що тривалість надання допомоги може обмежуватися такими термінами:

а) коли забезпеченням охоплені категорії працюючих за наймом - 13 тижнями за 12-місячний період;

б) коли забезпеченням охоплені всі мешканці, кошти яких за час охоплюваного випадку не перевищують встановлених меж, - 26 тижнями за 12-місячний період.

2. Коли законодавством країни передбачається, що тривалість виплати допомоги залежить від тривалості періоду, протягом якого сплачувалися внески, або від допомоги, вже отриманої протягом встановленого періоду, або від обох факторів, положення підпункту "а" пункту 1 вважаються виконаними, якщо середня тривалість виплати допомог не менше 13 тижнів за 12-місячний період.

3. Допомога може не надаватися протягом періоду чекання, тривалість якого складає перші 7 днів кожного випадку тимчасової виплати заробітку, причому дні без роботи до і після тимчасової роботи, тривалість якої не перевищує встановленого періоду, вважаються як один і той самий випадок тимчасової втрати заробітку.

4. Щодо сезонних працівників тривалість виплати допомоги і періоду чекання може встановлюватися згідно з умовами їхньої праці.

Розділ V. Допомога по старості

Стаття 25

Кожний член Організації, щодо якого цей розділ Конвенції є чинним, забезпечує особам, які підлягають забезпеченню, допомогу по старості відповідно до наступних статей цього розділу.

Стаття 26

1. Охоплюваним випадком є перевищення встановленого віку.

2. Встановлений вік не перевищує 65 років. Однак компетентний орган влади може встановити більш високу межу віку з урахуванням працездатності осіб похилого віку у відповідній країні.

3. Законодавство країни може передбачити припинення видачі допомоги особам, які мають на неї право, але займаються якою-небудь встановленою діяльністю, яка дає дохід; може також передбачатися скорочення допомоги при системі, оснований на страхових внесках, коли заробіток особи, яка її отримує, перевищує встановлену суму, або при системі, оснований на внесках, коли заробіток особи, яка її отримує, її інші доходи або сукупність таких доходів перевищує встановлену суму.

Стаття 27

Забезпеченню підлягають такі особи:

a) або встановлені категорії працюючих за наймом, які складають не менше 50 відсотків від загальної кількості працюючих за наймом;

b) або встановлені категорії самодіяльного населення, які складають не менше 20 відсотків від загального числа мешканців;

c) або всі мешканці, кошти яких за час охоплюваного випадку не перевищують меж, встановлених згідно з положеннями статті 67;

d) або у випадках, коли є чинною передбачувана статтею 3 заява, встановлені категорії працюючих за наймом, які складають не менше 50 відсотків від загальної кількості працюючих за наймом на промислових підприємствах, на яких зайнято не менше 20 осіб.

Стаття 28

Допомога надається у вигляді періодичних виплат, обчислюваних:

a) згідно з положеннями статті 65 або статті 66, коли забезпеченням охоплені категорії працюючих за наймом чи категорії самодіяльного населення;

b) згідно з положеннями статті 67, коли забезпеченням охоплені усі мешканці, кошти яких за час охоплюваного випадку не перевищують встановлених меж.

Стаття 29

1. Допомога, зазначена у статті 28, забезпечується в охоплюваних випадках принаймні:

a) особам, які підлягають забезпеченню і які до охоплюваного випадку набули відповідно до встановлених правил стаж, який може бути 30-річним стажем сплати внесків або роботи за наймом, або 20-річним стажем проживання в країні;

b) коли в принципі забезпеченням охоплене все самодіяльне населення - особам, які підлягають забезпеченню і набули встановлений стаж сплати внесків і за яких в період працездатного віку було внесено встановлене середньорічне число внесків.

2. Коли виплата згаданої в пункті 1 допомоги обумовлюється мінімальним стажем сплати внесків або роботи за наймом, скорочена допомога забезпечується принаймні:

а) особам, які підлягають забезпеченню і які до охоплюваного випадку набули, відповідно до встановлених правил, 15-річний стаж сплати внесків або роботи за наймом;

б) коли в принципі забезпеченням охоплене все самодіяльне населення - особам, які набули встановлений стаж сплати внесків і за яких в період працездатного віку була внесена половина середньорічного числа внесків, встановленого відповідно до підпункту "б" пункту 1 цієї статті.

3. Положення пункту 1 цієї статті вважаються виконаними, якщо допомога, обчислювана відповідно до положень розділу XI, але на 10 відсотків менше розміру, зазначеного в додатку до розділу XI для типового одержувача допомог, видається принаймні тим особам, які підлягають забезпеченню, які відповідно до встановлених правил набули 10-річний стаж сплати внесків або роботи за наймом або проживання у даній країні не менше 5 років.

4. Відсотки, зазначені в додатку до розділу XI, можуть бути пропорційно скорочені в тому випадку, коли стаж сплати внесків або роботи за наймом, потрібний для отримання допомоги, яка відповідає скороченому проценту допомоги, перевищує 10 років, але менше 30 років; якщо такий стаж перевищує 15 років, виплачується скорочена допомога відповідно до пункту 2 цієї статті.

5. В разі, коли виплата допомоги, згаданої в пунктах 1, 3 або 4 цієї статті, залежить від мінімального стажу сплати внесків або роботи за наймом, скорочена допомога виплачується у встановлених умовах особі, яка підлягає забезпеченню, яка лише через свій похилий вік при набутті чинності відповідними положеннями щодо застосування даного розділу Конвенції не відповідала умовам, встановленим відповідно до пункту 2 цієї статті, за винятком випадків, коли після досягнення віку старше загальної межі такої особі забезпечена допомога відповідна до пунктів 1, 3 або 4 цієї статті.

Стаття 30

Допомога, зазначена у статтях 28 і 29, надається на всю тривалість охоплюваного випадку.

Розділ VI. Допомога в разі трудового каліцтва або професійного захворювання

Стаття 31

Кожний член Організації, щодо якого цей розділ Конвенції є чинним, забезпечує особам, які підлягають забезпеченню, надання допомоги в разі трудового каліцтва або професійного захворювання відповідно до наступних статей цього розділу.

Стаття 32

Охоплювані випадки включають такі, якщо вони спричинені нещасним випадком на виробництві або встановленим професійним захворюванням:

а) хворобливий стан;

- b) непрацездатність, спричинену таким станом, яка тягне за собою визначену законодавством країни тимчасову втрату заробітку;
- c) повну втрату спроможності заробляти на життя або її часткову втрату понад встановлену норму, коли передбачається, що така повна або часткова втрата матиме постійний характер, або відповідний ступінь втрати фізичної повноцінності; та
- d) втрату засобів до існування удовою або дітьми в результаті смерті годувальника; для удови право на допомогу може обумовлюватися презумпцією, згідно із законодавством країни, її нездатності утримувати себе.

Стаття 33

Забезпеченню підлягають такі особи:

- a) або встановлені категорії працюючих за наймом, які складають не менше 50 відсотків усіх працюючих за наймом, і, щодо допомоги в разі смерті годувальника, також їхні жінки і діти;
- b) або у випадках, коли є чинною передбачувана статтею 3 заява, встановлені категорії працюючих за наймом, які складають не менше 50 відсотків від загальної кількості працюючих за наймом на промислових підприємствах, на яких зайнято не менше 20 осіб, і, щодо допомоги в разі смерті годувальника, також їхні жінки і діти.

Стаття 34

1. Щодо хворобливого стану допомоги надаються у вигляді медичної допомоги, як вона визначена в пунктах 2 і 3 цієї статті.

2. Медична допомога включає:

- a) загальну лікарську допомогу і допомогу, яка надається спеціалістами стаціонарним та амбулаторним хворим, включаючи візити на дому;
- b) допомогу зубного лікаря;
- c) допомогу медсестер на дому або в лікарнях або в інших лікувальних закладах;
- d) утримання в лікарнях, у будинках для одужуючих, санаторіях або інших лікувальних закладах;
- e) зуболікарські, фармацевтичні та інші медичні та хірургічні засоби, включаючи протезні пристосування та їхній ремонт, і окуляри;
- f) допомога спеціалістів іншої професії, яка в законному випадку визнана суміжною з медичною; їхня допомога здійснюється під наглядом лікарів або дантистів.

3. У випадках, коли є чинною передбачувана статтею 3 заява, медична допомога включає принаймні:

- a) загальну лікарську допомогу, включаючи візити на дому;

- b) допомогу, яка надається спеціалістами стаціонарним чи амбулаторним хворим у лікарнях, і допомогу, яка може надаватися поза лікарнями;
- c) забезпечення найнеобхіднішими медикаментами, приписаними лікарем або іншим дипломованим спеціалістом;
- d) госпіталізацію в разі необхідності.

4. Медична допомога, передбачувана у попередніх пунктах, має на меті збереження, відновлення та покращення здоров'я особи, яка підлягає забезпеченню, а також її працездатності і здатності самостійно задовольняти власні потреби.

Стаття 35

1. Установи або урядові відомства, які відають наданням медичної допомоги, співпрацюють, де це можливо, із загальними органами, які відають перекваліфікацією з метою підготовки осіб із зниженою працездатністю до підхожої для них роботи.
2. Законодавство країни може дозволити таким установам або відомствам здійснювати перекваліфікацію осіб із зниженою працездатністю.

Стаття 36

1. В разі непрацездатності, повної втрати здатності заробляти на життя, яка може стати постійною, або відповідного ступеня втрати фізичної повноцінності та в разі смерті годувальника допомога надається у вигляді періодичних виплат, обчислюваних згідно з положеннями статті 65 або статті 66.
2. В разі часткової втрати здатності заробляти на життя, яка може стати постійною, або відповідного ступеня втрати фізичної повноцінності належна допомога надається у вигляді періодичних виплат, які являють собою відповідну частину тієї допомоги, яка має виплачуватися в разі повної втрати здатності заробляти або відповідної втрати фізичної повноцінності.
3. Періодична виплата може бути замінена виплатою одноразової допомоги:
 - a) якщо ступінь втрати працездатності невеликий;
 - b) якщо, на думку компетентного органу влади, одноразова допомога буде використана за призначенням.

Стаття 37

Допомога, зазначена у статтях 34 і 36, забезпечується в охоплюваних випадках принаймні тим особам, які підлягають забезпеченню і які працюють за наймом на території члена Організації в момент нещасного випадку, якщо отримане каліцтво є наслідком нещасного випадку, або під час виникнення хвороби, якщо отримане каліцтво є наслідком хвороби; допомоги у вигляді періодичних виплат в разі смерті годувальника видаються його удові і дітям.

Стаття 38

Допомога, зазначена у статтях 34 і 36, надається протягом усієї тривалості охоплюваного випадку. Проте при тимчасовій непрацездатності допомога може не виплачуватись за перші три дні в кожному разі тимчасової втрати заробітку.

Розділ VII. Сімейні допомоги

Стаття 39

Кожний член Організації, відносно якого цей розділ конвенції є чинним, забезпечує особам, які підлягають забезпеченню, надання родинної допомоги згідно з нижченаведеними статтями цього розділу.

Стаття 40

Охоплюваним випадком є відповідальність осіб за утримання дітей, як це встановлено.

Стаття 41

Забезпеченню підлягають такі особи:

- a) або встановлені категорії працюючих за наймом, які складають не менше 50 відсотків від загальної кількості працюючих за наймом;
- b) або встановлені категорії самодіяльного населення, які складають не менше 20 відсотків від загальної кількості жителів;
- c) або всі жителі, засоби яких за час охоплюваного випадку не перевищують встановлених меж;
- d) або у випадках, коли є чинною передбачена статтею 3 заява, встановлені категорії працюючих за наймом, що складають не менше 50 відсотків від загальної кількості працюючих за наймом на промислових підприємствах, на яких зайнято не менше 20 осіб.

Стаття 42

Допомога надається у вигляді:

- a) або періодичних виплат особам, які підлягають забезпеченню і мають встановлений стаж;
- b) або надання дітям (або для них) їжі, одягу, домівки, умов для відпочинку або догляду вдома;
- c) або сукупності усіх видів допомог, зазначених у пунктах "a", "b".

Стаття 43

Допомога, зазначена у статті 42, надається принаймні тим особам, які підлягають забезпеченню, у межах встановленого терміну досягають стажу, який може бути тримісячним періодом виплати внесків або роботи за наймом або проживанням протягом року в країні, залежно від того, як це встановлено.

Стаття 44

Загальна сума допомог, наданих особам, які підлягають забезпеченню згідно із статтею 42, повинна складати:

- a) або 3 відсотки заробітної плати звичайного дорослого некваліфікованого працівника чоловічої статі, встановленої згідно з принципами статті 66, помножені на загальну кількість дітей осіб, які підлягають забезпеченню;
- b) або 1,5 відсотка від указаної заробітної плати, помножені на загальну кількість дітей усіх жителів.

Стаття 45

Коли допомога складається із періодичних виплат, вона надається протягом всього охоплюваного випадку.

Розділ VIII. Допомога по вагітності та пологах

Стаття 46

Кожний член Організації, відносно якого є чинним цей розділ Конвенції, забезпечує особам, які підлягають забезпеченню, допомогу по вагітності і пологах згідно з нижченаведеними статтями цього розділу.

Стаття 47

Охоплювані випадки включають вагітність і пологи і їх наслідки, а також пов'язану із цим тимчасову втрату заробітку, як вона визначена відповідним законодавством кожної країни.

Стаття 48

Забезпеченню підлягають такі особи:

- a) або всі жінки, що належать до встановлених категорій працюючих за наймом - категорій, що складають не менше 50 відсотків від загальної кількості працюючих за наймом, а для отримання медичної допомоги в зв'язку з вагітністю і пологами - також дружини чоловіків, що належать до цих категорій;
- b) або всі жінки, які належать до встановлених категорій самодіяльного населення - категорій, що складають не менше 20 відсотків від загальної кількості жителів, а для отримання медичної допомоги у зв'язку з вагітністю і пологами - також дружини осіб, що входять до цих категорій;
- c) або у випадках, коли є чинною передбачена статтею 3 заява, - всі жінки, що належать до встановлених категорій працюючих за наймом - категорій, які складають не менше 50 відсотків від загальної кількості працюючих за наймом на промислових підприємствах, на яких зайнято не менше 20 осіб, а для отримання медичної допомоги у зв'язку із вагітністю і пологами - також дружини осіб, що належать до цих категорій.

Стаття 49

1. При вагітності, пологах і їх наслідках допомога надається у вигляді медичної допомоги, як вона визначена у пунктах 2 і 3 цієї статті.

2. До медичної допомоги входять як мінімум:

а) лікарська допомога або допомога дипломованих акушерок, надавана до, під час і після пологів;

б) госпіталізація у разі потреби.

3. Медична допомога, згадана у пункті 2 цієї статті, має за мету збереження, відновлення і покращення здоров'я жінок, які підлягають забезпеченню, а також їх працездатності і здатності самостійно задовольняти особисті потреби.

4. Установи чи урядові відомства, що відають наданням медичної допомоги у зв'язку з вагітністю і пологами, заохочують засобами, які можуть вважатися доцільними, жінок, що підлягають забезпеченню, користуватися послугами служб охорони здоров'я, що надаються державними владами або визнаними ними органами.

Стаття 50

У разі тимчасової втрати заробітку в результаті вагітності, пологів і їх наслідків допомога надається у вигляді періодичних виплат, обчислюваних згідно з положеннями статті 65 або статті 66. Розмір періодичної виплати може змінюватися протягом всієї тривалості охоплюваного випадку за умови, що загальна середня ставка відповідає цим вимогам.

Стаття 51

Допомога, зазначена у статтях 49 і 50, надається в охоплюваному випадку принаймні жінці, що належить до категорій осіб, які підлягають забезпеченню, що мають стаж, визнаний необхідним для запобігання зловживань; допомога, згадана у статті 49, забезпечується також дружині особи, що належить до категорії осіб, які підлягають забезпеченню, якщо остання набула такого стажу.

Стаття 52

Допомога, зазначена у статтях 49 і 50, надається протягом всієї тривалості охоплюваного випадку із тим виключенням, що періодичні виплати можуть бути обмежені 12 тижнями, за виключенням випадків, коли законодавство країни вимагає або дозволяє більш тривалий період відсутності на роботі; у цьому випадку вони не можуть бути обмежені періодом меншим, ніж цей більш тривалий період.

Розділ IX. Допомога по інвалідності

Стаття 53

Кожний член Організації, у відношенні якого цей розділ Конвенції є чинним, забезпечує особам, які підлягають забезпеченню, надання допомоги по інвалідності згідно із наступними статтями цього розділу.

Стаття 54

Охоплюваний випадок включає нездатність, у встановленому ступені, займатися будь-якою діяльністю, що дає прибуток, коли ця нездатність є постійною або не усувається до моменту припинення виплати допомоги по хворобі.

Стаття 55

Забезпеченню підлягають такі особи:

- a) або встановлені категорії працюючих за наймом, які складають не менше 50 відсотків від загальної кількості працюючих за наймом;
- b) або встановлені категорії самодіяльного населення, які складають не менше 20 відсотків від загальної кількості жителів країни;
- c) або всі жителі, засоби яких за час охоплюваного випадку не перевищують меж, встановлених згідно з положеннями статті 67;
- d) або у випадках, коли є чинною передбачена статтею 3 заява, встановлені категорії працюючих за наймом на промислових підприємствах, на яких зайнято не менше 20 осіб.

Стаття 56

Допомога надається у вигляді періодичних виплат, вирахованих таким чином:

- a) коли забезпеченням охоплено категорії працюючих за наймом або категорії самодіяльного населення - згідно з положеннями статті 65 або статті 66;
- b) коли забезпеченням охоплено всіх жителів, засоби яких за час охоплюваного випадку не перевищують встановлених меж, згідно з положеннями статті 67.

Стаття 57

1. Допомога, зазначена у статті 56, забезпечується принаймні:

- a) особам, які підлягають забезпеченню, які до охоплюваного випадку набули згідно зі встановленими правилами стаж, який може бути 15-річним стажем виплати внесків або роботи за наймом або 10-річним стажем проживання в країні; або
- b) коли у принципі забезпеченням охоплено все самодіяльне населення - особам, які підлягають забезпеченню і які набули трирічного стажу виплати внесків і за яких у період працездатного віку було внесено встановлену середньорічну кількість внесків.

2. Коли виплата згаданої в пункті 1 допомоги обумовлюється мінімальним стажем виплати внесків або роботи за наймом, скорочена допомога забезпечується принаймні:

- a) особам, які підлягають забезпеченню до охопленого випадку, які набули згідно із встановленими правилами 5-річний стаж виплати внесків або роботи за наймом; або
- b) коли в принципі забезпеченням охоплено все самодіяльне населення - особам, які підлягають забезпеченню і які набули трирічного стажу виплати внесків і за яких в період

працездатного віку було внесено половину середньорічної кількості внесків, встановленої згідно з підпунктом 6 пункту 1 цієї статті.

3. Положення пункту 1 цієї статті вважаються виконаними, якщо допомога, обчислювана згідно з положеннями розділу XI, але на 10 відсотків менше розміру, вказаного в додатку до розділу XI для типового одержувача, видається принаймні тим особам, які підлягають забезпеченню і які набули згідно із встановленими правилами 5-річний стаж виплати внесків, роботи за наймом або проживання в країні.

4. Відсотки, вказані у додатку до розділу XI, можуть бути пропорційно скорочені у тому випадку, коли стаж виплати внесків роботи за наймом, потрібний для отримання відповідно скороченому відсотку допомоги, перевищує 5 років, але менше 15 років; скорочена допомога виплачується згідно з пунктом 2 цієї статті.

Стаття 58

Допомога, зазначена у статтях 56 і 57, надається протягом всієї тривалості охоплюваного випадку або до тих пір, поки ця особа не набула права на отримання пенсії по старості.

Розділ X. Допомога у зв'язку з втратою годувальника

Стаття 59

Кожний член Організації, відносно якого цей розділ Конвенції є чинним, забезпечує особам, які підлягають забезпеченню, надання допомоги у зв'язку зі смертю годувальника згідно з нижченаведеними статтями цього розділу.

Стаття 60

1. Охоплюваний випадок включає витрачення засобів до існування вдовою або дитиною в результаті смерті годувальника; для вдови право на допомогу може обумовлюватися презумпцією, згідно з законодавством країни, її нездатності утримувати себе.

2. Законодавство країни може передбачати припинення видачі допомоги особам, які мають на нього право, але займаються будь-якою установленою діяльністю, що дає прибуток; може також передбачатися скорочення допомоги за системою, що базується на страхових внесках, - коли заробіток особи, яка отримує допомогу, перевищує встановлену суму, а за системою, яка не базується на внесках, - коли заробіток особи, яка отримує допомогу, її інші засоби або сукупність таких перевищує встановлену суму.

Стаття 61

Забезпеченню підлягають такі особи:

- a) або жінки і діти годувальників, що належать до встановлених категорій працюючих за наймом, які складають не менше 50 відсотків від усіх працюючих за наймом;
- b) або жінки і діти годувальників, що належать до встановлених категорій самодіяльного населення, які складають не менше 20 відсотків від усіх жителів країни;

с) або усі проживаючі вдови і діти, які втратили годувальника і засоби яких під час охоплюваного випадку не перевищують меж, встановлених згідно з вимогами статті 67;

д) або у випадку, коли є чинною передбачена статтею 3 заява, жінки і діти годувальників, що належать до встановлених категорій працюючих за наймом, які складають не менше 50 відсотків від усіх працюючих за наймом на промислових підприємствах, на яких зайнято не менше 20 осіб.

Стаття 62

Допомога надається у вигляді періодичних виплат, обчислюваних таким чином:

а) у випадку, коли забезпеченню підлягають категорії працюючих за наймом або категорії самодіяльного населення, - згідно з положеннями статті 65 або статті 66;

б) у випадку, коли забезпеченню підлягають всі жителі країни, засоби яких на час охоплюваного випадку не перевищують установлених меж, - згідно з положеннями статті 67.

Стаття 63

1. Допомога, визначувана у статті 62, в охоплюваному випадку забезпечується принаймні:

а) особам, які підлягають забезпеченню, чий годувальник мав згідно із встановленими правилами стаж, який може бути 15-річним стажем виплати внесків або роботи за наймом або 10-річним стажем проживання у даній країні; або

б) коли в принципі забезпеченню підлягають жінки і діти всіх осіб, що належать до самодіяльного населення, - особам, чий годувальник придбав установлений законом трирічний стаж виплати внесків і за годувальника яких під час його працездатного віку було внесено установлену середньорічну кількість внесків.

2. Коли виплата згаданої у пункті 1 допомоги обумовлюється мінімальним стажем виплати внесків або роботи за наймом, скорочена допомога забезпечується принаймні:

а) особам, які підлягають забезпеченню, чий годувальник набув згідно із встановленими нормами п'ятирічний стаж виплати внесків або роботи за наймом;

б) коли забезпеченню підлягають в принципі жінки і діти всіх осіб, що належать до самодіяльного населення, - особам, чий годувальник набув трирічний стаж виплати внесків і за годувальника яких під час його працездатного віку було внесено половину установленої середньорічної кількості внесків згідно з підпунктом "б" пункту 1 цієї статті.

3. Вимоги пункту 1 цієї статті вважаються виконаними, якщо допомога, обчислювана згідно з вимогами розділу XI, але на 10 відсотків менше, ніж зазначено в додатку до цього розділу відносно типового отримувача, забезпечується принаймні особі, яка підлягає забезпеченню, годувальник якої набув згідно із встановленими нормами п'ятирічний стаж виплати внесків, роботи за наймом або постійного проживання в країні.

4. Пропорційне скорочення відсотку, зазначеного в додатку до розділу XI, може бути здійснене у тому випадку, якщо стаж сплати внесків або роботи за наймом, що дає право

на допомогу, відповідну скороченому відсотку, перевищує 5 років, але менше 15 років; скорочена допомога виплачується згідно з пунктом 2 цієї статті.

5. Придбання права на допомогу у зв'язку зі смертю годувальника вдовою, визнаною нездатною утримувати себе, може бути обумовлено вимогою мінімальної тривалості перебування в шлюбі.

Стаття 64

Допомога у зв'язку зі смертю годувальника, визначена у статтях 62 і 63, надається протягом всієї тривалості охоплюваного випадку.

Розділ XI. Норми періодичних виплат допомог

Стаття 65

1. При періодичних виплатах, до яких відноситься ця стаття, ставка допомоги, що виплачується в охоплюваному випадку, збільшена на суму будь-якої родинної допомоги, виплачуваної під час охоплюваного випадку, складає у відношенні даного випадку для типового отримувача, що визначається в додатку до цього розділу, принаймні вказаний у цьому додатку відсоток від загальної суми колишніх прибутків одержувача допомоги або його годувальника та від суми будь-яких родинних допомог, які сплачуються особам, що підлягають забезпеченню, має однакову з типовим отримувачем кількість утриманців.

2. Попередні заробітки отримувача допомог або його годувальника обчислюються згідно з встановленими правилами, і там, де забезпечувані особи або їх годувальники розділяються на категорії по розмірах заробітної плати, розмір їх попередньої заробітної плати може обчислюватися виходячи із основної заробітної плати тієї категорії, до якої вони належали.

3. Можуть встановлюватися максимальні межі для ставки допомоги або для розміру заробітку, що беруть до уваги для обчислювання допомоги, за умови, що ці максимальні межі встановлюються таким чином, що у тому випадку, коли попередній заробіток отримувача допомоги або його годувальника рівний заробітній платі кваліфікованого працівника (чоловіка) або нижче її, дотримуються положення пункту 1 цієї статті.

4. Попередня заробітна плата отримувача допомоги або його годувальника, заробітна плата кваліфікованого працівника (чоловіка), розмір допомоги і будь-які родинні допомоги обчислюються на основі одного й того ж періоду часу.

5. Для інших отримувачів розмір допомог обчислюється у розумному співвідношенні з розміром допомоги типового отримувача.

6. Для цілей цієї статті кваліфікованим працівником (чоловіком) є:

а) слюсар або токар на машинобудівному підприємстві, за виключенням електротехнічного машинобудування; або

б) особа, що вважається типовою для кваліфікованої праці, вибрана згідно з положеннями наступного пункту; або

с) особа, заробітна плата якої рівна або вища заробітної плати 75 відсотків всіх осіб, що підлягають забезпеченню; така заробітна плата визначається, як це може бути встановлено, за рік або більш короткий період; або

d) особа, заробітна плата якої рівна 125 відсоткам від середньої заробітної плати усіх осіб, що підлягають забезпеченню.

7. Типовим кваліфікованим працівником для цілей підпункту "b" попереднього пункту вважається особа, зайнята в основній групі економічної діяльності з найбільшою кількістю працівників (чоловіків) із числа самодіяльного населення, які підлягають забезпеченню в охоплюваному випадку або, в залежності від випадку, годувальників осіб, що підлягають забезпеченню, у розділі, що охоплює найбільшу кількість таких осіб або їх годувальників; із цією метою використовується Міжнародна стандартна промислова класифікація усіх галузей господарської діяльності, ухвалена Економічною і соціальною радою ООН на її 7-й сесії 27 серпня 1948 року і наведена в додатку до цієї Конвенції, або ця сама класифікація з будь-якими змінами, які можуть бути у неї занесені.

8. У разі, коли ставка допомоги змінюється залежно від району, кваліфікований працівник (чоловік) може бути визначений для кожного району згідно із пунктами 6 і 7 цієї статті.

9. Заробітна плата кваліфікованого працівника (чоловіка) визначається на основі ставок заробітної плати за нормальний робочий день, встановлений або колективними договорами, або законодавством країни або згідно з ним, в залежності від випадку, або звичаєм, і включаючи надбавку на дорожнечу, якщо така передбачається; у випадку, коли такі ставки розрізняються по районах, але при цьому не застосовується пункт 8 цієї статті, береться середня ставка.

10. Ставки поточних періодичних виплат по старості, за трудове каліцтво (виключно непрацездатність), по інвалідності і у зв'язку зі смертю годувальника переглядаються у випадку суттєвих змін у загальному рівні заробітної плати, якщо такі зміни відбуваються в результаті суттєвих змін у вартості життя.

Стаття 66

1. При періодичних виплатах, до яких належить ця стаття, ставка допомоги в охоплюваному випадку, збільшена на суму будь-якої родинної допомоги, виплачується під час охоплюваного випадку, складає відносно даного випадку для типового отримувача, визначеного в додатку цього розділу, принаймні зазначений у цьому додатку відсоток від загальної суми заробітної плати звичайного дорослого робочого (чоловіка) і від суми будь-яких родинних допомог, що виплачуються особі, що підлягає забезпеченню, яка має однакову з типовим отримувачем кількість утриманців.

2. Заробітна плата звичайного робочого (чоловіка), допомога і будь-які родинні допомоги обчислюються на основі одного і того ж періоду часу.

3. Для інших отримувачів допомога обчислюється у розумному співвідношенні з розміром допомоги типового отримувача.

4. Для цілей цієї статті звичайним дорослим працівником (чоловіком) є:

a) особа, що вважається типовою для некваліфікованої праці на машинобудівному підприємстві, включаючи електротехнічне машинобудування; або

b) особа, що вважається типовою для некваліфікованої праці, вибрана згідно з положеннями наступного пункту.

5. Типовим працівником некваліфікованої праці в цілях підпункту "b" попереднього пункту вважається особа, зайнята у основній групі економічної діяльності з найбільшою кількістю працівників (чоловіків) із кількості самодіяльного населення, які підлягають забезпеченню в охопленому випадку або, в залежності від випадку, годувальників осіб, що підлягають забезпеченню, у розділі, що охоплює найбільшу кількість таких осіб або їх годувальників; з цією метою застосовується або Міжнародна стандартна промислова класифікація всіх галузей господарської діяльності, ухвалена Економічною і соціальною радою ООН на її 7-й сесії 27 серпня 1948 року і наведена у додатку до цієї Конвенції, або ця ж класифікація з будь-якими змінами, які можуть бути в неї занесені.

6. У разі, коли розмір допомоги змінюється залежно від району, звичайний дорослий робочий (чоловік) може визначатися для кожного району згідно із пунктами 4 і 5 цієї статті.

7. Заробітна плата звичайного дорослого робочого (чоловіка) визначається на основі ставок заробітної плати за нормальний робочий день, встановлених або колективними договорами, або у відповідному випадку законодавством країни або згідно з ним, залежно від випадку, або звичаєм, і включаючи надбавку на дорожнечу, якщо така передбачається; у випадку, коли такі ставки розрізняються по районах, але пункт 6 цієї статті не застосовується, беруть середню ставку.

8. Розміри поточних періодичних виплат по старості, у зв'язку з трудовим каліцтвом (виключаючи непрацездатність), по інвалідності і у зв'язку зі смертю годувальника переглядаються у випадку суттєвих змін у загальному рівні заробітної плати, якщо такі зміни є результатом суттєвих змін у вартості життя.

Стаття 67

При періодичних виплатах, до яких застосовується ця стаття:

a) розмір допомоги визначається згідно з встановленою шкалою або згідно зі шкалою, що визначається компетентним органом влади згідно зі встановленими правилами;

b) розмір допомоги може бути скорочений тільки у тому ступені, в якому інші засоби родини отримувача перевищують встановлені значні суми або значні суми, що визначаються компетентним державним органом згідно зі встановленими правилами;

c) загальна сума допомоги та будь-яких інших засобів, за відрахуванням сум, відповідних значним суммам, згаданим в пункті "b", повинна бути достатньою для підтримання здоров'я та належного матеріального становища родини отримувача і не може бути меншою, ніж відповідна допомога, обчислена згідно з вимогами статті 66;

d) положення пункту "c" вважаються виконаними, якщо загальна сума допомог, виплачуваних з огляду на положення відповідного розділу, перевищує принаймні на 30 відсотків загальну суму допомог, які були б надані в результаті застосування положень статті 66 та положень:

- i) пункту "b" статті 15 для розділу III;
- ii) пункту "b" статті 27 для розділу V;
- iii) пункту "b" статті 55 для розділу IX;
- iv) пункту "b" статті 61 для розділу X.

Додаток до розділу XI

Періодичні виплати типовому одержувачу

Розділ	Охоплюваний випадок	Типовий одержувач	Відсоток
III	Хвороба	Чоловік з дружиною та двома дітьми	45
IV	Безробіття	Чоловік з дружиною та двома дітьми	45
V	Старість	Чоловік з дружиною у пенсійному віці	40
VI	Трудове каліцтво:		
	Непрацездатність	Чоловік з дружиною та двома дітьми	50
	Інвалідність	Чоловік з дружиною та двома дітьми	50
	Втрата годувальника	Удова з двома дітьми	40
VIII	Вагітність і пологи	Жінка	45
IX	Інвалідність	Чоловік з дружиною та двома дітьми	40
X	Втрата годувальника	Удова з двома дітьми	40

Розділ XII. Рівноправність осіб, які не є громадянами країни проживання

Стаття 68

1. Особи, що не являються громадянами країни проживання, мають такі самі права, як і громадяни, які проживають в даній країні. При цьому для осіб, що не являються громадянами країни проживання, та громадян, народжених поза територією члена Організації, можуть бути встановлені спеціальні правила у відношенні допомог або частин допомог, які виплачуються повністю або, головним чином, із громадських фондів, і у відношенні перехідного режиму.

2. При системі соціального забезпечення, заснованій на внесках, яка охоплює працюючих за наймом, особи, які є громадянами іншого члена Організації, який взяв на себе зобов'язання відповідного розділу цієї Конвенції, мають через той розділ такі ж права, як і громадяни цього члена Організації. При цьому застосування цього пункту може бути обумовлене наявністю двосторонньої або багатосторонньої домовленості, яка передбачає взаємність.

Розділ XIII. Загальні положення

Стаття 69

Виплату допомоги, на яку особа, що підлягає забезпеченню, має право згідно з будь-яким з розділів від II до X цієї Конвенції, може бути припинено в тому ступені, як це може бути передбачено:

- a) на весь час відсутності цієї особи на території члена Організації;
- b) на весь час, протягом якого дана особа перебуває на громадському утриманні або на утриманні якого-небудь закладу або служби соціального забезпечення, за умови, що будь-яка частина допомоги, яка перевищує вартість такого утримання, надається утриманцям одержувача допомоги;
- c) на весь час, протягом якого дана особа отримує іншу грошову допомогу по соціальному забезпеченню, крім родинної допомоги, та на період, протягом якого їй виплачується компенсація третьою стороною, за умови, що частина допомоги, виплату якої припинено, не перевищує розміру іншої допомоги або компенсації, що виплачується третьою стороною;
- d) якщо дана особа поставила вимогу на підставі обману;
- e) якщо охоплюваний випадок настав внаслідок кримінального злочину, здійсненого даною особою;
- f) якщо охоплюваний випадок настав внаслідок наміру цієї особи;
- g) у відповідних випадках, коли дана особа зневажає послуги медичного обслуговування або органів по перекваліфікації, надані у її розпорядження, або не виконує правил, установлених для засвідчення виникнення або продовження страхового випадку, або ж правил поведінки отримувача допомоги або пенсії;
- h) у разі допомоги по безробіттю, коли дана особа не використала можливості отримання роботи, наданої в її розпорядження;
- i) у разі допомоги по безробіттю, коли дана особа позбавилась роботи безпосередньо в результаті припинення роботи через трудовий конфлікт або припинила роботу за власним бажанням, без виправданої причини; і
- j) щодо допомоги у зв'язку зі смертю годувальника на весь час, поки вдова живе з іншим чоловіком як його дружина.

Стаття 70

1. Кожна особа, яка пред'явила право на допомогу, має право апелювати у разі відмови у виплаті допомоги, або у випадку скарги відносно якості або розміру допомоги.
2. Коли для застосування цієї Конвенції управління медичною допомогою доручається урядовому відомству, відповідальному перед законодавчим органом, право апеляції, передбачене в пункті 1 цієї статті, може бути замінене правом подати на розгляд належними владами скарги щодо відмови в медичній допомозі або якості отриманого медичного обслуговування.
3. В тих випадках, коли вимоги про призначення допомоги розглядаються спеціальним судовим органом з питань соціального забезпечення, в якій подаються особи, що підлягають допомозі, не обов'язково визнавати право апеляції.

Стаття 71

1. Витрати на допомоги, передбачені внаслідок цієї Конвенції, і адміністративні витрати, пов'язані з видачею таких допомог, покриваються страховими внесками або оподаткуванням або тим та іншим способом в колективному порядку так, щоб це не було обтяжливим для осіб з незначними засобами й щоб було взято до уваги економічне становище члена Організації та економічне становище відповідних категорій осіб, які підлягають забезпеченню.
2. Загальна сума страхових внесків, які виплачують особи, що підлягають забезпеченню, працюючи за наймом, не повинна перевищувати 50 відсотків загальної суми фінансових ресурсів, призначених для забезпечення працюючих за наймом, їхніх дружин та дітей. Для того, щоб встановити, чи додержуються цієї умови, можуть бути взяті в сукупності всі допомоги, надані членом Організації через цю Конвенцію, виключаючи родинну допомогу та допомогу в зв'язку з трудовим каліцтвом, якщо дана допомога надається в рамках особливої системи освіти.
3. Член Організації бере на себе загальну відповідальність за належне надання допомог, передбачених згідно з даною Конвенцією, і вживає з цією метою всіх необхідних заходів; він забезпечує, щоб у випадках, коли це потрібно, необхідні статистичні обстеження та розрахунки, пов'язані з фінансовим балансуванням, проводились періодично і у всякому разі до якої-небудь зміни в розмірах допомог, ставок страхових внесків або податків, які йдуть на фінансування охоплених випадків страхування.

Стаття 72

1. У разі, якщо управління соціальним забезпеченням не ввірено якому-небудь закладу, що перебуває під державним контролем, або урядовому відомству, відповідальному перед законодавчим органом, представники осіб, які підлягають забезпеченню, беруть участь в управлінні прямо чи побічно як радники на встановлених умовах; національне законодавство може аналогічним способом вирішувати питання про участь представників як роботодавців, так і державних органів.
2. Член Організації бере на себе загальну відповідальність за належне керівництво відповідними установами та службами при застосуванні цієї Конвенції.

Розділ XIV. Додаткові постанови

Стаття 73

<http://yurist-online.org/>

Ця Конвенція не застосовується до:

- а) страхових випадків, які виникли до набуття чинності відповідного розділу цієї Конвенції для даного члена Організації;
- б) допомог по страхових випадках, які виникли після набуття чинності відповідного розділу цієї Конвенції для даного члена Організації, якщо права на отримання цих допомог виникли в період, попередній цій даті.

Стаття 74

Ця Конвенція не вважатиметься переглядаючою яку-небудь із вже існуючих конвенцій.

Стаття 75

Якщо будь-яка Конвенція, яка може бути в подальшому ухвалена Конференцією з питання або питань, які порушують цю Конвенцію, спеціально це передбачить, то ті положення цієї Конвенції, які будуть зазначені у вищезгаданій Конвенції, припиняють свою дію щодо будь-якого члена Організації, який ратифікував зазначену Конвенцію з моменту, коли вона набуває чинності для даного члена Організації.

Стаття 76

1. Кожний член Організації, який ратифікував цю Конвенцію, включає в щорічну доповідь про застосування цієї Конвенції, надавану згідно зі статтею 22 Статуту Міжнародної організації праці:

- а) повну інформацію відносно законодавства, на основі якого здійснюються положення цієї Конвенції; і
 - i) статтях 9 "a", "b", "c" або "d"; 15 "a", "b" або "d"; 21 "a" або "c"; 27 "a", "b" або "d"; 33 "a" або "b"; 41 "a", "b" або "d"; 48 "a", "b" або "c"; 55 "a", "b" або "d"; 61 "a", "b" або "d" відносно кількості осіб, які підлягають забезпеченню;
 - ii) статтях 44, 65, 66 та 67 у відношенні ставок допомог;
 - iii) підпункті "a" пункту 2 статті 18 у відношенні тривалості виплати допомоги по хворобі;
 - iv) пункті 2 статті 24 у відношенні тривалості виплати допомоги по безробіттю;
 - iv) пункті 2 статті 24 у відношенні тривалості виплати допомоги по безробіттю;
- б) дані, що підтверджують додержання статистичних умов, які містяться в:

Ці відомості повинні надаватись з максимальним врахуванням пропозицій, сформульованих Адміністративною радою Міжнародного бюро праці відносно однаковості наведених інформацій.

2. Кожний член Організації, який ратифікував цю Конвенцію, подає доповідь Генеральному директорові Міжнародного бюро праці через встановлені інтервали на запит Адміністративної ради про своє законодавство та практику у відношенні будь-якого з розділів від II до X Конвенції, не зазначених ним при ратифікації або в заяві, зробленій пізніше внаслідок статті 4.

Стаття 77

1. Ця Конвенція не застосовується до моряків або морських рибалок; забезпечення моряків і морських рибалок передбачено Міжнародною конференцією праці в Конвенції 1946 року про соціальне забезпечення моряків та в Конвенції 1946 року про пенсії морякам.

2. Член Організації може виключити моряків та морських рибалок із числа працюючих за наймом, із числа осіб, які належать до самодіяльного населення, або із числа жителів при обчисленні відсотка працюючих за наймом або жителів країни, які підлягають забезпеченню згідно з будь-яким із розділів від II до X, вказаним ним при ратифікації.

Розділ XV. Заключні постанови

Стаття 78

Офіційні документи про ратифікацію цієї Конвенції направляються Генеральному директорові Міжнародного бюро праці для реєстрації.

Стаття 79

1. Ця Конвенція зв'язує тільки тих членів Міжнародної організації праці, чиї документи про ратифікацію зареєстровані Генеральним директором.

2. Вона набуває чинності через дванадцять місяців після того, як Генеральний директор зареєструє документи про ратифікацію двох членів Організації.

3. Надалі ця Конвенція набуває чинності по відношенню до кожного члена Організації через дванадцять місяців після дати реєстрації його документа про ратифікацію.

Стаття 80

1. В заявах, направлених Генеральному директорові Міжнародного бюро праці згідно з пунктом 2 статті 35 Статуту МОП, зазначаються:

а) території, по відношенню до яких цей член Організації зобов'язується застосовувати без змін положення Конвенції або положення будь-якого із її розділів;

б) території, по відношенню до яких він зобов'язується застосовувати положення Конвенції або положення будь-якого із її розділів із певними змінами разом з подробицями згаданих змін;

в) території, по відношенню до яких Конвенція не застосовна, і в таких випадках - мотиви її незастосовності;

d) території, по відношенню до яких він резервує свою думку до подальшого розгляду питання.

2. Зобов'язання, згадані в підпунктах "а" і "б" пункту 1 цієї статті, вважаються невід'ємною частиною ратифікації і спричиняють однакові з нею наслідки.

3. Будь-який член Організації може в будь-який час подальшою заявою анулювати повністю або частково будь-яке застереження, зроблене в його попередній заяві через підпункти "b", "c" та "d" пункту 1 цієї статті.

4. Будь-який член Організації у будь-який час, коли Конвенція може бути денонсована згідно з положеннями статті 82, може передати Генеральному директорові заяву, змінюючи в будь-якому відношенні умови зробленої раніше заяви та встановлюючи його нову позицію по відношенню до таких територій, які він може зазначити.

Стаття 81

1. Заяви, направлені Генеральному директорові Міжнародного бюро праці згідно з пунктами 4 і 5 статті 35 Статуту МОП, вказують, чи будуть положення Конвенції або її розділів, позначених в заяві, застосовуватись на даній території із змінами чи без змін, якщо в заяві вказується, що положення Конвенції чи деякі із її розділів будуть застосовуватись із змінами, в ній уточнюється, в чому саме полягають ці зміни.

2. Відповідні член або члени Організації або міжнародна влада можуть у будь-який час за допомогою нової заяви відмовитись повністю або частково від права використовувати зміни, застережені у попередній заяві.

3. Відповідні член або члени Організації або міжнародна влада в період, коли ця Конвенція може бути денонсована згідно з положеннями статті 82, можуть направити Генеральному директорові нову заяву, що змінює в будь-якому іншому відношенні умови будь-якої попередньої заяви і повідомляє про положення відносно застосування цієї Конвенції.

Стаття 82

1. Будь-який член Організації, який ратифікував цю Конвенцію, може по закінченні десятирічного періоду з моменту її початкового набуття чинності денонсувати Конвенцію або будь-який з її розділів від II до X актом про денонсацію, направленим Генеральному директорові Міжнародного бюро праці та зареєстрованим ним. Денонсація набуває чинності через рік після реєстрації акта про денонсацію.

2. Кожний член Організації, який ратифікував цю Конвенцію, який протягом року по закінченні згаданого в попередньому пункті десятирічного періоду не скористається своїм правом на денонсацію, передбаченим в цій статті, буде зв'язаний на наступний період у десять років і надалі зможе денонсувати цю Конвенцію або будь-який з її розділів від II до X по закінченні кожного десятирічного періоду в порядку, встановленому в цій статті.

Стаття 83

1. Генеральний директор Міжнародного бюро праці сповіщає всіх членів Міжнародної організації праці про реєстрацію всіх документів про ратифікацію, заяв та актів про денонсацію, отриманих ним від членів Організації.

2. Сповіщаючи членів Організації про реєстрацію отриманого ним другого документа про ратифікацію, Генеральний директор звертає їхню увагу на дату набуття чинності Конвенцією.

Стаття 84

Генеральний директор Міжнародного бюро праці направляє Генеральному секретареві Організації Об'єднаних Націй для реєстрації згідно зі статтею 102 Статуту Організації Об'єднаних Націй повні відомості відносно всіх документів про ратифікацію, заяв і актів про денонсацію, зареєстрованих ним відповідно до положень попередніх статей.

Стаття 85

Кожен раз, коли Адміністративна рада Міжнародного бюро праці вважає за необхідне, вона надає Генеральній конференції доповідь про застосування цієї Конвенції і вирішує, чи потрібно включати до порядку денного Конференції питання про її повний або частковий перегляд.

Стаття 86

1. У разі, якщо Конференція ухвалить нову конвенцію, яка повністю або частково переглядає цю Конвенцію, і якщо у новій конвенції не передбачено інше, то:

а) ратифікація будь-яким членом Організації нової, переглядної конвенції спричиняє автоматично, незалежно від положень статті 82, негайну денонсацію цієї Конвенції за умови, що нова, переглядна конвенція набула чинності;

б) починаючи з дати набуття чинності новою, переглядною конвенцією цю Конвенцію закрито для ратифікації її членами Організації.

2. Ця Конвенція залишається у всякому разі чинною за формою та змістом відносно тих членів Організації, які її ратифікували, але не ратифікували нову, переглядну конвенцію.

Стаття 87

Англійський та французький тексти цієї Конвенції мають однакову силу.

Додаток

Міжнародна стандартна промислова класифікація всіх галузей господарської діяльності

Перелік розділів та груп

<http://yurist-online.org/>

Розділ 0. Землеробство, лісівництво, звіроловство та рибні промисли:

- 01 Землеробство і скотарство.
- 02 Лісівництво та лісозаготовки.
- 03 Звіроловство, хутряний промисел і заповідники дичини.
- 04 Рибні промисли.

Розділ 1. Гірнична промисловість і каменярні:

- 11 Кам'яновугільні копальні.
- 12 Рудники.
- 13 Нафтові промисли і добування природного газу.
- 14 Каменярні, добування глини та піску.
- 19 Добування нерудних копалин і каменярні, не віднесені до інших підгруп.

Розділи 2 - 3. Обробна промисловість:

- 20 Харчова промисловість, за виключенням виробництва напоїв.
- 21 Виробництво напоїв.
- 22 Тютюнова промисловість.
- 23 Текстильна промисловість.
- 24 Виробництво взуття, інших носильних речей і готових текстильних виробів.
- 25 Обробка дерева і пробки, за виключенням виробництва меблів.
- 26 Виробництво меблів і предметів устаткування.
- 27 Виробництво паперу і паперових виробів.
- 28 Поліграфічна промисловість (друкарська та видавнича справа та суміжні індустрії).
- 29 Виробництво шкіри та шкіряних виробів, за виключенням взуття.
- 30 Гумова промисловість.
- 31 Хімічна промисловість.
- 32 Переробка нафти та вугілля.
- 33 Обробка нерудних копалин, за виключенням нафти та вугілля.

- 34 Основна металургійна промисловість.
- 35 Металообробна промисловість, за виключенням машинобудування та виробництва транспортного устаткування.
- 36 Машинобудівна промисловість, за виключенням електромашин.
- 37 Виробництво електромашин, апаратів, приладів та предметів електропостачання.
- 38 Виробництво транспортного устаткування.
- 39 Різні інші види фабрично-заводського виробництва.

Розділ 4. Будівництво:

- 40 Будівництво.

Розділ 5. Електрика, газ, вода та санітарне обслуговування:

- 51 Електрика, газ та пара.
- 52 Водопостачання та санітарне обслуговування.

Розділ 6. Торгівля:

- 61 Оптова та роздрібна торгівля.
- 62 Банки та інші фінансові установи.
- 63 Страхова справа.
- 64 Нерухомість.

Розділ 7. Транспорт, склади і зв'язок:

- 71 Транспорт.
- 72 Склади і пакгаузи.
- 73 Зв'язок.

Розділ 8. Різні види обслуговування:

- 81 Урядові установи.
- 82 Громадські та ділові установи.
- 83 Заклади для відпочинку і розваг.
- 84 Особисті послуги.

Розділ 9. Різні види діяльності, які не піддаються точному визначенню:

90 Різні види діяльності, які не піддаються точному визначенню.